

EESTI JAHTKLUBIDE LIIDU LIIDUPÄEVA PROTOKOLL

Kuupäev: 10.11.2020

Koht: Haven Kakumäe suur seminariruum (Lesta 16/18, Tallinn)

Algus: 16:05

Delefaatide arv: 26

Koosolekut juhatas Eesti Jahtklubide Liidu (EJL) president Egon Elstein.

Päevakord:

1. Kokkuvõtte juhatuse 4 aasta tööst aastatel 2016-2020
2. 2020. aasta eelarve täitmine ning 2021. aasta tegevuskava ja esialgse eelarve kinnitamine
3. Juhatuse kandidaatide esitlemine ja juhatuse valimine

EJL president Egon Elstein esitas EJL juhatuse poolt ettepaneku valida Liidupäeva juhatajaks Egon Elstein ja protokollijaks EJL peasekretäri assistent Riina Ramst.

Ettepanek kiideti heaks.

Egon Elstein tutvustas Liidupäeva päevakorda.

1. Kokkuvõtte juhatuse 4 aasta tööst aastatel 2016-2020

Egon Elstein tegi ülevaate EJL-i 2020. aasta tegevustest.

Teen lühikese 2020. aasta kokkuvõtte, et aega säilitada järgmiste tegevuste jaoks.

Tänase seisuga tehtu kokkuvõtte puhul pole esiteks aasta veel läbi ning teiseks lähed järgmisel kevadel see materjal aastaaruandesse ja Liidupäeva materjalide juurde, mis võimaldab asju tegelikult detailsemalt ka kodus vaadata. Hulk aega on tavaliselt läinud tulemuste ettelugemise peale, mille jätan seekord aja säästmiseks vahele.

Organisatsiooni toimimisest rääkides pole EJL liikmete arv aastaga muutunud ja on endiselt 37. Büroo ja juhatuse töötavad samas koosseisus. Samuti on EJL-i juures tegutsevad seitse komisjoni regulaarselt oma töid ja tegemisi teinud.

Igatalvine tegevus on meil koolitused võistlusametnikele ja treeneritele. Ka sel kevadel koolitused toimusid, aga seekord suuresti e-seminaride vormis. Samuti viidi osad juhatuse koosolekud ja kevadine Liidupäev läbi Zoomi keskkonnas.

Meie osakondadest üks on Purjetamisakadeemia, mis ka sai koroonast pihta. Eestis planeeritud tegevused tehti ära ja alustati ka talviseid välislaagreid, kuid üsna ruttu tuli sealt inimesed koju ära tuua ning asjad jäid pooleli või tegemata.

Meie teine projekt pop-up merekool Meresõber suutis siiski kogu oma planeeritud programmi täita. Kokku käidi sel suvel kaheksas sadamas. Viie aasta jooksul on projektis osalenud 3000 last. Vaadates arve, mis näitavad nelja aastaga noorte purjetamises toimunud, julgen öelda, et Meresõbral on oma roll nende arvude kasvatamisel.

Parapurjetajad said samuti kogu oma planeeritud programmiga toime. Toimused tavapärased demoüritused erinevates sadamates. On hea meel, et ka Paralümpiakomitee on võtnud parapurjetamist järjest tõsisemalt ja eraldanud vahendeid selleks tegevuseks. Suund on rohkem sportlikuks minna ja edaspidi rohkem parapurjetamise regattidest osa võtta, ka rahvusvahelises plaanis.

Sel aastal pidid olema Eestis kahed rahvusvahelised tiitlivõistlused, mis kumbki Eestis ei toimunud. Talisurfi maailmameistrivõistlused tuli olude tõttu Soome viia, kus Tõnis Kase juhtimisel eestlased selle võistluse edukalt korraldasid, nagu eestlastele kombeks.

Optimisti Euroopa meistrivõistlused paraku jäid ära.

Meie enda regatid said tegelikult kõik purjetatud. Eesti Meistrivõistluste sarja Saaremaa etapp toimus küll mai asemel septembri teises pooles. Lisaks Eesti Meistrivõistluste sarjale purjetati ka kõik Optimisti regatid kenasti ära. Kõik avamereregatid tehti samamoodi ära - nii klubide tasandil kui üle-Eestilised Avamere karikasarja etapid ning paar regatti tuli isegi juurde. Toimus ka Purjetamisliiga, mis toimetab kolmandat suve, aga esimene mai alguses olema pidanud etapp jäi siiski ära. Ülejäänud võistlused purjetati aga tänavu Eestis kõik ära, mis teisi spordialasid vaadates on üsna ainulaadne

ja näitab veelkod, et purjetamine on vahva ala, mida saab igasuguses olukorras teha. Välismaal teadagi käidi kogu maailmas valitsenud eriolukordade tõttu suhteliselt vähe. Meie olümpiapurjetajad siiski käisid Austraalias, Uus-Meremaal, Poolas ja mujalgi. Match Race'i tiim käis alles hiljuti Bermudal. Päris ära rahvusvahelised võistlused ei jäänud, aga tehtud sai neist pisike osa. Meie Star Sailors League'i tiim sai oma treeninglaagri samuti tehtud.

Me oleme teadagi rahvusvahelise purjetamisliidu World Sailing liige ja sel aastal toimusid ka seal juhatuse valimised. Valimised olid õige tulised, kampaaniad hakkasid pihta juba kevadel. Suvel meiegi üle Zoomi mitme kandidaadiga suhtlesime. Nüüdseks on valimised läbi. Viimased neli aastat oli eesotsas presidendina taanlane Kim Andersen. Tema kandideeris veel koos veel kolme konkurendiga, kuid lõppvoorus jäi ta hiinlasele Quanhai Li'le alla. Maailma purjetamist juhitakse nüüd Hiinast ja hiinlane lubas muidugi maailma purjetamisse palju raha tuua. Saab näha, mida sealt tulema hakkab. Meie toetasime esialgu Hispaaniast pärit Gerardo Seeligeri, kuid tema kukkus koos uruguaylase Scott Perry'ga esimeses voorus välja. Teises voorus toetasime hiinlast. Põhjuseks see, et nii meie kui meie rahvusvaheliste esindajate Andrus Poksi ja Agnes Lille arvates on Kim pigem kehva tööd teinud ning World Sailingus on näha lõhenemist. Saab näha, kuidas Hiina mees need asjad korda suudab ajada. Ise World Sailingu üritustel käinuna võin öelda, et on olnud tunda kaost. Olümpiaklasside osas muutuvad plaanid, mida purjetama hakatakse ja mida mitte, väga kiiresti ja otsused võetakse vastu lühikese vinnaga. Teadagi sellised kiired otsused mõjutavad kõige enam just väikeriike, kus on raha vähe paadiklassidelt üleminekuks ja uue koolkonna kasvatamiseks.

Aasta ülevaate lõpetaksin sellega, et purjetamishooaeg on meil kavas lõpetada 27. novembril. Ilmselt tavapärasel formaadis me seda teha ei saa. Pärastpoole panen ette arutada ka ettepanekuid selles osas. Kuu aega tagasi otsustas juhatus teha hooaja lõpetamise üritus ainult autasustatavatele, keda on ühtekokku 100-120. Sellele inimeste arvule sobivat olukorda ja ruumi on oluliselt lihtsam tekitada kui 300 inimese korral. Eks vaatame valitsuse edasisi suuniseid. Peame olema valmis ka selleks, et auhinnad tuleb postiga saata.

Egon Elstein andis delegaatidele sõna küsimuste esitamiseks.

Küsimusi ei olnud.

Egon Elstein tegi kokkuvõtte EYL-i juhatuse nelja aasta tööst aastatel 2016-2020. Neli aastat tagasi tegi Tõnis Kask ettepaneku kirjutada strateegiasse sisse mõõdikud. Väga põnev oli arve nüüd võrdlema hakata. Üldjuhul on strateegiate või tegevuskavade puhul jäänud mulje, et nende koostamine on tüütu kohustus, kuid tegelikult on see päris oluline, sest kogu juhatuse ja büroo töö lähtub sellest kõigest. Kevadel pöördus Jaak Jõgi arvamusega, et võiks arutleda Liidupäeval rohkem sisulisemate asjade üle, mida teha ja kuhu suunas liikuda. Tegelikult peaks see koht olema strateegia koostamise protsess. Liidupäev on siiski üldkoosolek, kus me teatud otsuseid peame vastu võtma ja see tähendab, et eeltööd on ikkagi enne ära tehtud. Otsuste vastuvõtmine ise võtab tahes-tahtmata paar tundi aega.

Täna valime uut juhatust, kellel soovitan uue strateegiadokumendi koostamise protsessile rohkem tähelepanu pöörata, et saaks protsessi ajal rohkem arutada ja vaielda. Meie liitu kuuluvad täna erinevad klassiliidud, alaliidud nagu Purjelauliit ja Lohesurfiliit. Päris kirju pilt, mida ühe üritusega suures laias koosseisus ühekorraga ära lahendada oleks võimatu. Viimati kulus meil strateegia koostamiseks kaks-kolm kuud koosolekuid, aga arvan, et see on väga vajalik.

Ei tahagi peatuda struktuuride peal. Struktuure ja tööjaotusi võib alati läbi vaadata ja muuta. Meil tänagi on siin puudu olevaid osakondi nagu näiteks parapurjetamine ja Meresõber.

Peatuksin neil väidetest, mida oleme välja käinud, mis on meie jaoks tähtis ja mida me nelja aasta jooksul teha oleme kavatsenud. Lausetele järgnevad pärastpoole tabelid, kust on ka päriselt näha, kas need laused on deklaratiivsed või on seal sisu taga. Selge on, et iga organisatsioon tahab kasvada ja areneda ning ennast propageerida. Strateegia

eesmärkides need asjad kirjas on.

Harrastajate ja ürituste arv on kasvanud, samuti on kasvanud algõpe ja noori on juurde tulnud.

Rahvusvahelised tiitlivõistlused toimuvad.

Oleme seadnud eesmärgiks, et kõige tähtsam on saada olümpiamedaleid.

Olümpiamedaleid me selle nelja aastaga pole saanud ja pole ka Olümpiamänge olnud.

Saab näha, kas need 2021. aastal toimuvad. Medaleid on saadud nii olümpia järelkasvu klasside kui mitteolümpiaklasside purjetajate poolt. Tegin eraldi medalite tabeli, kust on näha, kui palju medaleid Eesti purjetajad nelja aasta jooksul toonud on. Rõhutan, et eesmärk on praegu näidata kogu Eesti purjetamise pilti, mitte niivõrd öelda, et see on juhatuse tehtud. Roll on siin kõigil – kindlasti natuke juhatusel, Liidupäeval, bürool, igal jahtklubil, purjespordikoolil, igal purjetajal ja ka nende vanematel loomulikult.

Rida olla kolme parima spordiaalaliidu seas jääb suhteliselt deklaratiivseks, ei oska seda isegi eriti mõõta.

Arvude osas näitame 2017. aasta ja tänast seisust. 2020 ei ole küll veel läbi, aga mereasjades palju olulist vast enam ei sünni.

Aluste arv ei pruugi olla päris õige, aga need on arvud, mis on tulnud registritest.

Tookord me need arvud sisse panime ja sellepärast neid praegu ka näitan. Järgmise juhatuse asi on mõelda, mida on vaja mõõta. Svertpaate, muid paate ja purjelaudu võib olla veel kusagil kuuri all seismas, mida me paraku ei tea. Siin tabelis on alused, millele on väljastatud purjenumbrid. Avamerejahtide arv näitab nagu oleks neid vähenenud, aga tegelikult see nii pole. Pigem on see registri küsimus. Avamerejahtidel purjenumbri omamise nõuet enam pole ja osad on lausa loobunud sellest. Kõiki uusi jahte, mis on ostetud, ei ole seetõttu purjenumbrite registris, mis asub EKL-is. Riikliku liiklusregistri väikelaevade registris, kus on 2020. aastal aluseid kokku üle 33 000, on pisut üle 1000 avamerejahhi, pea 18 000 mootorpaati ja hulk teisi aluseid nagu hõljukid, tööpaadid ja nii edasi. Neid arve on tegelikult põnev teada ja see on võibolla hea info ka Päästeametile, et neil tuleb valmis olla oma päästjatega. 6000 alust on tulnud Eesti vetesse nelja aastaga juurde, kusagil on kindlasti läinud kitsamaks ja ohtlikumaks ning ei tea, kuidas väljaõpe on.

Harrastajate arv Spordiregistri järgi on tähtis, kuna teatavasti Eesti riik ka rahastab spordialaliitust ja üks kriteerium, mida mõõdetakse, on harrastajate arv. Julgen väita, et harrastajaid on meil kindlasti oluliselt rohkem kui siin kirjas on, kuid meie klubid ei taha neid kirja panna ja osa harrastajaid ei taha jällegi ennast klubidesse kirja panna. Näiteks Pärnu Jahtklubis on neid päris palju, kes võtavad regattidest osa, aga klubi liikmemaksu maksta ei taha. Vaadates klubide poolt meile saadetud arve, on vahe kuskil 400 inimest. Õige arv on kindlasti võistluslitsentsi omanike puhul. 4 aastaga on 60 inimest rohkem võistleva tulnud. Dünaamika on positiivne, kuigi tegelikult oleks suuremat arvu oodanud. Arvan, et siin on ka üks teine põhjus, mida järgmisest tabelist näeme, et sel aastal toimus suur muudatus avamerejahtide osas. Hulk Eesti purjetajaid ei võtnud kas protestiks või mistahes muul põhjusel võistlemisest osa. Aga võibolla ei peagi. Mulle meeldib väga, kuidas Jaanis Prii ükskord ütles, et õiged purjetajad on matkapurjetajad, sest nad lähevad merele sellepärast, et nad armastavad merd, mitte sellepärast, et nad midagi võita või saada tahaks. See oli vist juba kümme aastat tagasi, aga ei unune, sest ma olen ise ka üsna veendunud matkapurjetaja.

Üldist riiklikku dünaamikat näitab ka väikelaevajuhi tunnistuste arv, mis on tohutult kasvanud - 6000 võrra. Nagu laevade arv, nii on ka tunnistuste arv umbes samas rütmis edenenud. Kui 2017. aasta arvus on kindlasti palju neid tunnistuse omanikke, kes juba kauget Nõukogude ajal paberid said ja need kusagil sahtlinurgas vedelesid, siis viimase nelja aasta areng on päris ja näitab, et Eesti vetesse on tulnud juurde nii aluseid kui nende juhte.

Väga positiivne on, et purjetamiskoolide arv on kasvanud nelja aastaga üheksalt seitsmeteistkümmenele. Kõik nad pole täna küll veel EKL-i liikmed. On tuleviku teema, et nad ikkagi organiseeruksid, aga võistlustel nad käivad. Näiteks Narva-Jõesuus on purjespordikool ja ka Saadjärvel. Kõik on tublid tegijad. Varblas asutati ka jahtklubi ja seal soovitakse samuti noorte purjetamisega tegelema hakata.

On tore, et treenerite arv, kellel on ametlikud kehtivad kutsetunnistused ja kes täna

võivad lapsed või üldse inimesi treenida, on kasvanud 34-lt 59-le. Liidupäeval neli või viis aastat tagasi hakkasime täheldama, et lapsed võiks purjetamisse juurde juurde tuua, aga selgus, et pudelikaelaks oli treenerite arv. Nüüd on üritatud seda pudelikaela õgvendada ja paistab, et asi on paremaks läinud, aga arvan, et ikkagi on meil treeneritest puudus. See on kindlasti tegevus, millega tuleb edasi minna ja mitte üksnes treenerite arvu kasvatada vaid ka nende taset tõsta. Tegelikult ka olemasolevatele treeneritele ei teeks paha teha kliinikuid, kuhu välismaalt koolitajaid tuua. Kui Stefan de Vries töötas EKL-is, kirjutas ta projekti, mille raames ROK-i rahadega käis üks hollandlane siin meie treenereid koolitamas. Selliseid asju oleks mõistlik ja vajalik edaspidi veel teha. Tiitlivõistluste arv sai hoobi 2020. aastal. Neid oleks siin mõni rohkem olnud, aga koroonatõttu mitte. Viimane rida siin näitab nagu kohapeal oleks 2020. aastal vähem purjetatud, aga seda natuke lahkasime ja leidsime, et ilmselt ei ole 2017. aasta arv 120 õige. Sinna on sisse läinud mitte ainult üleriigilised võistlused vaid ka klubide enda mõõduvõttud. Tegelikult ükski avamereregatt ära ei jäänud sel aastal, tulid aga juurde Dago regatt ja Madis Ausmani korraldatud Ruhnu 24 tunni regatt. See info, et keegi oleks midagi ära jätnud, täna puudub.

Tegin juurde ka tabeli mõnede arvudega, mida strateegias ei olnud. Leidsime eelmisel juhatusel koosolekul, et oleks hea ka iseendal targemaks saada ja tegelikult peaks igal aastal vaatama, kuhu me tüürime oma asjadega. Neli aastat on liiga pikk aeg.

Liikmeid on meil pisut juurde tulnud ja tegelikult on paar tükki ka lahkunud – Eesti Finn Liit lahkus, samuti Narva Jahtklubi. Narvakad lahkusid seetõttu, et nad kolisid oma purjetamise ringi Narva-Jõesuusse ja lubasid oma purjespordikooliga astuda liidu liikmeks, aga pole seda veel teinud. On tuleviku teema, et liikmeskonda kasvatada. Ilmselt on see võimalik. EKL-i liikmete taga on päris inimesi 400 võrra rohkem kui Spordiregistris harrastajaid kirjas.

Võistlusametnike arv on ka kasvanud, küll mitte nii kiiresti kui treenerite puhul. Aga võistlusametnike arv ei sõltugi võibolla sellest, mitu laeva täpselt liini peal on – kümme tükki rohkem või vähem.

Järgmised arvud on noorte kohta. 2020. aastal osales Eesti meistrivõistluste sarjas kokku 484 noort. Optimisti purjetajate arv Eesti meistrivõistluste sarjas, Eesti meistrivõistluste ajal võistelnud juunioride grupis ning sisenejate sarjas oli sel aastal kokku pea 100 võrra suurem kui 2017. aastal. Kasvanud on ka Laser klasside purjetajate arv.

Avamerepurjetamise karikasarjas osalenud avamerejahtide arv on vähenenud, mis tulenes kindlasti sellest, et sel aastal mindi avamerepurjetamises LYS mõõdukirjadelt üle ainult ORC mõõdukirjadele. Seda näitavad ka mõõdukirjade arvud. Sel aastal võeti välja ainult üks ESTLYS mõõdukiri. See üleminek mõjutas päris paljude jahtide osalemist Eesti karikasarjas ning ilmselt ka Muhu Väina regatil.

Medalite puhul on näha, et olümpiamedaleid meil pole ja muidugi selleks ei ole ka võimalust olnud. Medaleid on noorteklassides. Olümpiaklassides pole täiskasvanute rahvusvaheliste tiitlivõistluste medaleid. Küll aga on olümpiaklasside juunioride maailmameistrivõistlustelt üks hõbe ja Euroopa meistrivõistlustelt kaks pronksi. Kõvem purjetamine on meil just mitteolümpiaklassides. Eriti kõva medalisaak on talispordi distsipliinides. On tõsi, et jääpurjetamine on Eesti kõige edukam talispordiala.

Arve sel korral rohkem ette panna ei ole. Pigem on järgmist strateegiat tehes vaja sõeluda, mis statistikat edasi kanda ja mida juurde lisada.

Kommenteerin ka eri peatükkide all püstitatud tegevusi ja eesmärgi. Eelnevad tabelid saavad kinnitada, kas on mingisugust positiivset dünaamikat või mitte.

On täiesti normaalne, et soovime, et järjest rohkem inimesi tuleks purjetamise juurde. Näha on, et seda ka toimub.

Oleme seadnud eesmärgiks, et koolitame kindlate standardite ja õppekavade alusel. Treenerite koolitamiseks on meil õppekavad üsna head ja hiljuti koostatud.

Purjespordikoolides liigub mulle teadaolevalt ka versioon, mis on kunagi Kalevi Jahtklubist pärit. Klubist klubisse neid asju on edasi antud. Materjalidega tuleks kindlasti tegeleda ja liidus võiks olla olemas riulis või arvutis purjespordikoolide pakett. Kui kusagil luuakse uus purjespordikool, oleks neile anda kohe stardipakett selle kohta, kuidas asjad käivad nii laste kui treenerite jaoks. Neli aastat tagasi küsis Marti Hääl, kas

on sellist asja pakkuda. See ilmselt tuleks teha.

Eesmärk on olnud viia purjetamine kooli. Mõnedes koolides ongi nii juba mitu aastat olnud. Saaremaa tegi sellega otsa lahti ja tegevus käib seal edasi, samuti ka Pärnus. Ka Haaberstis käivad lapsed kolmandat aastat kehalise kasvatus tunde Kakumäel vee peal läbi viimas. Teame, et Võsul on püütud sarnast asja teha. Näha on, et soov ja valmisolek selleks on, et veeäärsetes koolides kehalise kasvatus tunde maikuus ja septembrikuus vee peal läbi viidaks.

Need olid eesmärgid, edasi tulevad tegevused, mida nende täitmiseks teinud oleme. Liidupoolne tegevus on Meresõbra merekooli teema, mis liigub ringi mööda Eestit. Klubid ja purjespordikoolid ise loomulikult otsivad endale kooli kasvandikke juurde. Ka koolidesse on mindud, Saaremaal enda initsiatiivil ja klubi poolt Viktor Umb sellega tegeleb.

Õppekavadest oli juttu ja laias laastus on tegevused nii ka olnud.

On olemas partnerkoolid - Haaberstis on kindel kool, Saaremaal ja Pärnus ka.

Vanemate kaasamise tähtsustamist tehakse ilmselt eri klubides eri moel. On hoolekogud loodud ja näeme, et võistlustel on vanemad oma lastega väga sageli kaasas.

Klasside struktuuri ja algõppesarjade arendamisel on liidu poolt peamiselt Eesti meistrivõistluste sarja teema. Algõppes teeb sisenejate sarja tublisti Eesti Optimist Klassi Liit.

Olümpiapurjetamises on eesmärgiks medalid nii Olümpiamängudel kui tiitlivõistlustelt.

Neid me paraku ei ole saavutanud.

Tegevuste all on siin koondise teema, mille osas tänasel juhatusel koosolekul tõdesime, et koondist tuleks edaspidi täpsemalt defineerida ja sellega konkreetsemalt või detailsemalt tegeleda. Selgus, et paljudel on erinev arusaam sellest, mis koondis on ja ega see ju nii konkreetne polegi. Teatavasti tiitlivõistlustele võib minna üsna mitu inimest ühes klassis, aga järgmise aasta Olümpiamängude Eesti koondises on tänase seisuga ainult kaks inimest. See on ka siis tuleviku teema.

Purjetamisakadeemia on see koht, kus meie arvates on hea, kui üle kogu Eesti, olenemata elukohast, saab andekas ja olümpiapurjetamist teha sooviv laps tulla Tallinnasse Purjetamisakadeemiasse. Ta ei pea oma klubist lahkuma ja toob rahatabelis endiselt oma klubile punkte. See on see, mis võiks meie arvates olümpiaasja edasi ajada, aga antud hetkel oleme eelarvega üsna hädas. Nii koondise kui akadeemia infrastruktuuri osas oleme Kultuuriministeeriumilt kolm aastat toetust taotlenud, sellest ajast kui minister oli Indrek Saar, kellega meil oli päris hea koostöö. Tema nõuandel me esitasime taotluse eeskätt just treeningvahendite soetamiseks, nagu mootorpaadid. Paraku neid taotlusi ei rahuldatud.

Tippspordi komisjon on meil olemas. Seda juhtis ministriametisse minekuni Toomas Tõniste, edasi võttis asja üle Lauri Väinsalu. Mõlemad on tuntud endised tippsportlased. Treenerite koolitamisest oli ka juttu ning siin oleks tõesti Olümpia tasandil ilmselt vaja vaadata ringi selles osas, mis toimub välismaal. Kindel on see, et treenerid seda ka kahtlemata teevad. Tänapäeval liigub palju infot üle interneti ja seda infot ka otsitakse ja ammutatakse. Kui meil pole häid treenereid, pole ka väga häid tulemusi oodata. Igasugu edetabelid, valik- ja rahastamissüsteemid on minu arvates selged ja arusaadavad. Mõned ütlevad et, need on liiga jäigad, aga see on valikute küsimus, kas iga kord otsustatakse eraldi või on mingil ajal kehtivad ja jäävad kriteeriumid. Kehtivad kriteeriumid tunduvad läbipaistvamad olevat, vastasel juhul on lihtne ette heita, et keegi on teinud ebaõigeid otsuseid.

Edasi on strateegias toodud välja meie olümpiapurjetajate liikumise mudel. Samad distsipliinid on ka akadeemias: ühepaadid, kahepaadid, surf. Surfis on RS:X-st saanud tänaseks küll Foil, aga laias laastus on kõik sama.

Mitteolümpiapurjetamisega tegeletakse tublisti, nagu ka medalite saak näitas.

Mitteolümpiapurjetamise mudel iseloomustab hästi seda, kui kirju tegelikult purjetamise maailm on. See on Eesti mudel, kusagil mujal riigis on see kindlasti veel kirjum. Need on need klassid, mida viljeletakse nende inimeste poolt, kes ei pea oluliseks olümpiasporti teha. Siit on kiiljahtide osas puudu distsipliinina Match Race, mis on meil kõval tasemel. Tegemist on purjetamisdistsipliiniga, kus paadiklass ei loegi ja see on meil ka maailma tipus. Vahva uus distsipliin on olnud paar viimast aastat purjetamisliiga, mis sai alles

neli-viis aastat tagasi Saksamaalt alguse ja on kiiresti üle maailma edenenud. Meie noored käisid koos mentor Andres Lauluga sel aastal Porto Cervos võistlemas. Kõige paremini küll ei läinud, aga vähemasti said nad päris hea kogemuse.

Noorte jaoks tundubki lego enam-vähem koos olevat. Meil on Meresõbra merekool, sealt edasi loogiliselt purjespordikoolid ja jahtklubid, kust omakorda edasi – kes on võtnud endale eesmärgiks olümpiasuunal vaadata, saab akadeemiasse minna, kes tahab lihtsalt meeskondlikult võistluspurjetamist teha kiirelt kõrgel ja rahvusvahelisel tasemel, nende jaoks on purjetamisliiga. Sealt edasi on juba ORC võistlused või võibolla veel kunagi Ameerika Karikas ja Ocean Race.

Mitteolümpiapurjetamises on eesmärk sportlaste osalemine nii kodus kui välismaal ja häid tulemusi saavutada. See on nii.

Ka Eestis tehtavad regatid on kõrgetasemelised ja alati kiidetud.

Mitteolümpiaklasside osalejate arv on tõusnud. Kui lugeda ORC jahtide arvu vähenemine ühe aasta anomaaliaks, siis tegelikult julgeks öelda, et purjetajaid on rohkem.

Tegevused said tegelikult juba ka ära nimetatud. Kõiki regatte ja sarju nii kodu- kui välismaal külastatakse ja päris hästi tehakse.

Meil on strateegias sees ka selline asi nagu merekultuur. Eks purjetamine kokku kultuur ju on. Sport üldse on Kultuuriministeeriumi valdkond. On vahva, et purjetamine kui elustiil ja huvimeresõit on ka edenema hakanud. Mingi aeg oli sportlaste osakaal oluliselt suurem, nüüd hakkab järjest tulema juurde kruiisijaid. Eks see on seotud ka sadamate arenguga. Millalgi sai oldud ka Väikesadamate Arenduskeskuse loomise juures ja seegi on mänginud päris tublit rolli, et Eestis sadamaid juures on. Saarte Liinid on teinud riigi raha eest palju väikesadamaid korda. Nii kui kuskil sadam valmis on, on paadid sees ka. Mäletan kui Pärnu Vallikäär kunagi korda tehti, siis oli jutt linnaga, et Pärnu Jahtklubi ehk hakkab seda majandama. Äriplaani tehti nii, et 50% täituvust võib olla, aga esimese suvega oli sadam täis praktiliselt. Ei tea, kust need paadid tulid. Jahtklubist läks ära võibolla üks-kaks, aga kusagil olid need olemas ja kohe tulid nad kohale.

Eskaadrisõite teeb Pärnu Jahtklubi juba mitu aastat. Tallinna Jahtklubi mootorpaadimehed käivad oma suurte kaatritega mööda Euroopat ringi. Tallinna Merepäevad pole kunagi ilma eskaadrisõitudega. Olümpiamängude 40. aastapäeva üritus Pirital nulliti sel aastal koroona tõttu küll ära.

Merekultuuri arendamisele andis muidugi tohutu kõlapinna Admiral Bellingshausen, nii kogu oma merereisiga iseenesest kui suurepärase turunduse ja meediaväljundiga. Tükk aega oldi pildis selliste positiivsete toimingutega nagu konverentsid, kohtumised teadlastega, ettekanded. Julgeks öelda, et see on merekultuuri pärl.

Purjetajad on keskkonnateadlikud, teatakse ja austatakse ka reegleid.

Tegevuste all koolitatakse väikelaevajuhte juurde. Nägime juba, kui palju neid juurde tulnud on. Igat sorti üritusi ka toimub.

Meedia ja turundus on üks vahva asi. Meediat on alati vähem kui soovitakse, aga samas tuleb endale aru anda, et see ka maksab raha. Kui juba hakata raha kulutama, peaks mõtlema ja mõistma, mis on eesmärk. Meedia ei peaks olema eesmärk omaette vaid tööriist kas tegijate arvu või sissetulekute suurendamiseks. Mõistlik on meediale raha kulutada ikkagi vähem kui ta sisse toob. Tegemist on alati tasakaalu otsimisega.

Eesmärkidest rääkides koduleht meil töötab, ehkki koduleht on elav asi, mis kipub kiiresti vananema ja mingil hetkel peame seda kaasajastama. Kodulehele saab juurde luua võimalusi erinevate teenuste ja kaupade eest tasumiseks ning regattidele registreerimiseks. Selleks on olemas tarkvarasid, mille üle käib praegu arutelu, millist neist oleks mõistlik soetada.

Eesmärkide hulgas on, et purjetamine oleks meedias huvitav ja hästi jälgitav. On erinevaid asju teadagi tehtud. Ringvaade on purjetamisest erinevaid huvitavaid lugusid teinud, mis on õnnestunud kord paremini, kord halvemini. Näiteks Ingrid Puusta ja jaht Premiumi võidusõit ning üht-teist sellist on veel olnud. Peab ütlema, et ERR on eeskätt sel aastal päris hästi kajastanud just Eesti Meistrivõistluste sarja. Ka laiemalt meie olümpiapurjetajad ja Star Sailors League olid aeg-ajalt pildis. Ilmselt aitas kaasa see, et muudel spordialadel oli sündmusi vähem ja seetõttu oli lihtsam purjetamist meediasse saada. Aga huvi oli ERR-is endas olemas ja eeskätt just Anu Sääritsa näol oli meil olemas hea link.

Staaride edulugusid on meil mõned olnud ja staarid on muidugi ennast ise loonud, meie neid loonud pole. Ühest suurest eduloost, Admiral Bellingshausenist, oli meil juba juttu. Teine ja veel „hullem“ oli Uku Randmaa suur pingutus ümber maakera. Selge, et Uku praegu staar on ja seda mitte ainult purjetamismaailmas. Swedbank oli korraldanud treeningpäeva, kuhu Uku paluti esinejaks. On äge, et purjetamist viiakse kohtadesse, kuhu ei oskagi büroost või juhatusest üldse mõelda.

Meedia asja võib teha palju ja oleme juhatuse poolt pingutanud selles osas, et oleme üsna mitmed korrad võtnud tööle inimese partnersuhte juhi ametikohale, kelle asi oleks meediat ja turundust teha ning seeläbi sponsoreid leida. Mitu inimest on meil selles ametis olnud, aga töösuhted nendega ei ole pikaks läinud. Üks põhjus on kindlasti see, et meil pole olnud nii palju raha, et täiskohaga inimest palgata ja poolest kohast ei kipu päris head nahka tulema. Küll on aga tore see, et igaüks neist on oma pärandi jätnud või mingi asja ellu viinud, mida bürool on olnud võimalik jätkata. Arvan, et tühja läinud see kõik pole. Viimane partnersuhete juht Kati Remmelkoor tõi ükskord välja meediamonitooringu, kui palju on kajastusi olnud ja neid oli päris palju. Teame, et tänapäeval on igasuguseid kanaleid tohutult ja me keegi ei vaata televiisorit ja igasuguseid portaale koguaeg. Seega ei pruugi neid uudiseid ise näha ja sageli kui ei näe, siis arvame et neid pole.

Sponsorluse osas oli meil neli aastat tagasi huvitav eesmärk paremini finantseeritud spordialade hulka jõuda. See on ka pisut deklaratiivne ja raske on mõõta, kus on parem ja kus on halvem. Huvi pärast sai välja võetud, kui palju on nelja aasta jooksul eraettevõtete või eratoetajate poolt raha liitu tulnud ja see summa ei ole sugugi väike - 272 000 eurot, mis on päris suur hulk. Muidugi kui jagada nelja aasta peale, siis jääb seda juba vähemaks. Seda raha ei ole kantud lihtsalt kontole, et võta ja tee vaid need on peamiselt projektipõhised ettevõtmised ja ka mitterahalised toetused – Marinepool, kes toetas koondise purjetajaid riietega, viimastel aastatel on Helly Hansen olnud, nüüd siis on Garmin oma kellasid noorte võistlustel autasudeks pannud. Mitterahaline toetus on raha, mis on endal jäänud kulutamata ja oleme saanud sellist teenust või autasu kellelegi pakkuda.

Projektipõhised on veel akadeemia ja Meresõber. Meresõber tundub mulle selline projekt, kuhu on kõige lihtsam toetajaid leida. Kipub nii olema, et juba talvel hakatakse omavalitsustest helistama, et kas te meile tulete, meil on raha valmis. Teema tulevikuks on võibolla, kas need rahasummad ja osalustasud võiksid suuremad olla. Aga omavalitsused väljastpoolt Tallinnat on olnud küll kõik seda meelt, et loomulikult maksta tuleb ja sellest teenusest on lugu peetud.

Meil on ka muid projekte olnud. Paar korda tegime kongressi ja ka seal olid toetajad juures. Eraldi on kas koondist või akadeemiat toetanud Liviko.

See summa, mille ütlesin, on eratoetajatelt. Meresõbra puhul omavalitsuste toetus selle summa sees ei ole. Omavalitsused, riik, EOK on veel eraldi. EOK-d ei saa ka sponsoriks nimetada. Sealt raha tuleb, aga läheb meilt sama kiirelt läbi sportlasteni välja, need on sihtotstarbelised toetused.

Tegevusi on eri hetkedel tehtud koguaeg. Toetajaid on ka kaardistatud ja üritame ikka neile midagi pakkuda, aga teame, et meil pole eriti midagi pakkuda. Võibolla ainult purjetama viia ja see on ka kõik.

Need on praegu need eratoetajad, kes on EJK-i raha andnud. Eratoetajaid on veel klubides ja Muhu Väina regatil.

Siin on erinevaid koostööskeeme, mida tasub tulevikus üle vaadata, kas midagi peab nihutama või teisiti tegema.

Tehnilist tuge osutab EJK läbi oma tehnilise komisjoni, mida on juhtinud Arvet Tetsmann. Selle roll on olnud aluste registreerimised, purjenumbrid ja muu selline. Muidugi avamere rahvale on mõõdukirjade saamine ja väljastamine just see tundlik koht. Meil oli Veiko Rosme ORC rating officer. On oluline teada, et see persoon ei allu EJK-ile. EJK läbi oma tehnilise komisjoni info esitab antud persooni rahvusvahelisele ORC-le ja õigused annab ORC. Rating officer esindabki suurt ORC-d Eestis. Veiko Rosme seda tegi. Eks olen kuulnud neid lugusid palju, kellel mis halvasti oli - kellel vähem, kellel rohkem. Selle aasta mai lõpus või juunikuus juhtus aga nii, et Veiko Rosme ei soovinud seda asja enam Eestis ajada ning olime keset hooaega ja enne suuremaid võistlusi raskes olukorras.

Rahvusvahelise ORC abiga said meie inimesed Ott Kallasega ja Karl-Hannes Taguga eesotsas siiski ORC mõõdukirjad kiiresti ja hästi tehtud. Ükski jaht ei pidanud jätma starti minemata. Aga see probleem iseenesest tahab veel tegelemist. Tänapäevaks on uus rating officer'i kandidaat olemas - Saaremaa juurtega Siim Viljakainen, kelle oleme esitanud ka ORC-le. Ta on laevanduse konstruktor-insener ja hästi haritud selles vallas. Ise teda küll ei tunne, aga iseloomustus on positiivne ja tehniline komisjon ta esitas. Arvame, et see osa saab nüüd parem olema.

Rahvusvahelised mõõtjad pidid tulema sel sügisel Eestisse seoses järgmisel aastal Tallinnas toimuvate ORC maailmameistrivõistlustega koolitust tegema, aga ei teagi, mis sellest asjast koroonatõttu saab.

Sellela sa strateegia käsitletud. Aega läks, aga arvan, et oli huvitav. Strateegiale tasub tõsiselt tähelepanu pöörata ka klubides, purjespordikoolides, alaliitudes, klassiliitudes. Kui lähebki paar aastat mööda ja keegi arvab, et ärme seda tee, teeme teist asja, siis tegelikult on meil ees dokument kui kogukondlik lepe, mida teha.

Egon Elstein andis delegaatidele sõna küsimuste esitamiseks.

Küsimusi ei olnud.

2. 2020. aasta eelarve täitmine ning 2021. aasta tegevuskava ja esialgse eelarve kinnitamine

Egon Elstein andis ülevaate 2021. aasta tegevuskavast.

Tegemist on ettepanekuga. Tuleb uus juhatuse ja korrigeerib asju nii tegevuste kui vastavalt eelarve osas.

Üks asi on koguaeg liikmeskonna teema – kui palju meid ikka on ja mis tööd me siin komisjonides, juhatuses ja büroos teeme. Arvan, et liikmeskonna suurus on päris oluline. Neli aastat tagasi juba tundus, et eesmärk olümpiamedal – kas ikka on õige või mitte. Medalid võiksid tagajärg olla, mitte eesmärk. Kui me oleme teinud piisavalt hea taustsüsteemi – meil on liikmeskond suur, meil on treenerid head, meil on palju lapsi ja täiskasvanuid ka muidugi, siis küll need medalid ka tulevad. See on jällegi uute tulijate mõtestada, mis on õige.

Liikmeskonna suurendamisest rääkisime ju ka teisel purjetamise kongressil, kus käisime välja, et meid võiks olla 10 000. Täna näeme, et on kuskil 2000-2500. Usun, et paar tuhat on veel „metsikuid“ harrastajaid, eeskätt surfareid. 10 000-ni igal juhul ruumi on veel kõvasti. Selles ei kahtle ka hetkegi, et see reaalne on, sest statistikat on saanud teha, et Soomes, Rootsis, Taanis, Norras on umbes 1% elanikkonnast kohaliku purjetamise, merenduse või väikelaevanduse liidu taha kogunenud. Usun, et kui meid on 2000 asemel 10 000, siis paraneb riiklik rahastamine, igasuguseid kontakte on rohkem, sportlik konkurents kasvab, samuti surve sadamate arengule. Kielis olid kunagi kohalikud valimised ja sadamas olid kirjad: „Valige mind, ma toetan purjetamist“. Kui kunagi jõuame sinnamaale, et meid on nii palju, siis hakkavad ka poliitikud meie hääli jahtima. Komisjonide uued koosseisud on paratamatu tegevus.

Mõistlik on ka võistlusametnikke ja treenereid koolitada.

Arenduskomisjoni taha sai kirjutatud Ocean Race, kuna kaks või kolm aastat tagasi kirjutasime Läti ja Leedu purjetamisliitudega koos alla memorandumi, et võtame ette Balti tiimi Ocean Race'ile saatmise. Leedukatel on paat olemas, aga nad pole leidnud partnerit, kes tahaks oma raha sinna panna. Aga kuna meil on memorandum olemas, siis mingi otsus tuleb teha. Tegevus võib ka seisneda selles, et tõmbame maha. Sain paar nädalat tagasi kokku Indrek Kaselaga ja tema oli hoogu täis minna Eesti paadiga Ocean Race'ile. Ocean Race lükati edasi 2022. aastasse, siis on nagu vara maha tõmmata – miks mitte proovida. Ei õnnestu, siis ei õnnestu – oleme vähemalt proovinud.

Olen väga seda meelt, et Meresõbraga võiks edasi toimetada. Selle puhul on üks suur murekoht, et purjetamise osa on ainult suvel. Ei ole lihtne leida inimest, kes ainult suviti sellega tegeleks, kuna inimesed tahavad talvel ka palka saada. Oleme üritanud Päästeametiga koostööd saada, et see inimene käiks nende raha eest koolides mereohutust tutvustamas ja infot jagamas. Tegime projekti, et saada

purjetamissimulaator, mille Päästeamet lubas kinni maksta ja see sai positiivse vastuse. Sellega siis käivad mööda koole Päästeameti instruktor, meie inimene ja kehalise kasvatusõpetaja. Tegevus on kolmes rühmas ja poolmänguline, saab paati proovida, kallutada, päästerõngast visata ja nii edasi. See asi on paraku realiseerimata, kuigi kaks talve oleme asjaga tegelenud, käinud ka Päästeameti kõige kõrgemate inimeste juures. Vastuvõtt on väga positiivne ja entusiastlik alati, aga asjaks pole ikkagi läinud. Karta on, et sel talvel seda ka ei sünni, kuna koolides ollakse pigem distantsõppele minemas. Vaja oleks panna kokku järgmise aasta marsruut ja võibolla ka tegija.

Akadeemia teema pole kõigile meie liikmetele meelepärane. Seda aga tasuks veel mõelda ja aru saada, et meil võib tulla andekaid purjetajaid Hiiumaalt, Saaremaalt, Haralt, Narva-Jõesuust, Pärnust ja nii edasi. Akadeemia on ainult väike abi okkalisel olümpiarajal, aga vähemasti saab panustada sellega, et lapsed ei peaks vahetama klubi. Lihtne on ju öelda, et kõik ühepaadipurjetajad tulge Rein Ottosoni Purjespordikooli ja kõik kahepaadipurjetajad näiteks Tallinna Jahtklubisse. Väikestes kohtades on aga niigi lapsi vähe, veelgi vähem kõvasid tegijaid. Meil on rahatabel, mis teenib klubile raha ja kui raha teeniv laps läheb ära suuremasse klubisse, siis väike jääb veel väiksemaks ja vaesemaks ning suur saab veel suuremaks ja jõukamaks. Olen seda usku, et üle-Eestilist pilt vaadates on akadeemia õige mudel. Purjetamine on olümpiaala. EJK on purjetajate ja olümpiapurjetajate alaliit, kelle abile on kõikidel lastel ja treeneritel õigustatud lootus ja ootus Olümpia poole kulgemisel ja jõudmisel. Ka avalikkuse silmis vastutab alaliit. Oleme kuulnud, mis suusatajatega juhtus Suusaliidus. On ikka nii, et kui midagi jääb tegemata, vaadatakse alaliidu poole. Tegelikult akadeemia on praegu ainus asi, mida EJK täna olümpiapurjetajatele annab, luues keskkonna, treeneritöö, pluss võimaluse elada ning saada toitlustatud ja treeningud Tallinnas Audenteses, võimaluse olla Eesti parimas konkurentsis parimate treenerite käe all. Kui kunagi keegi arvab, et seda vaja pole, siis tahaksin väga, et te ikkagi mõtleksite sügavalt, et otsused ei tuleks kusagilt puusalt. Tõsi, häda on täna selles, et me ei suuda akadeemiat finantseerida. Meil oli väga tugev eratoetaja, kes oma äritegevuse kahjuks Eestis lõpetas. Meil on aga jäänud kasutamata EOK, Team Estonia, Audentese abi. Põhiline kulu eelarves on tegelikult treeneri töötasu, aga teatud arvu tegijate ja taseme põhjal on võimalik saada treener Audentese palgale. Loomulikult sponsorluse teema pole kerge, aga päris maha mätta pole seda mõtet. Elu näitab, et kõike ühele kaardile pannes võime väga kõvasti komistada ja sedakorda see juhtuski. Mõnes mõttes tuli koroona meile isegi appi, et talvelaagrid ära jäid, kuna raha ei olnud sinna panna.

Toomas Tõniste tegi ettepaneku lisada siia koondis, mis on tõsine ja õige asi. Koondist on vaja mõtestada – kuidas sellega edasi minna, kes sinna alla käivad, millised on kriteeriumid. Kodulehel on meil teatud kriteeriumid kirjas, aga need on pisut vananenud ja tasuks üle vaadata.

Erilised purjetajad ja purjetamisliiga toimetavad ikka edasi. Purjetamisliiga asutasid algselt kolm eraisikut, aga tänaseks on seal kümme liiget. Kõik Eesti suuremad jahtklubid on liiga liikmed. Olen väga liiga fänn - paati ei pea olemagi ja kui klubi aitab stardimaksuga, siis on noortel hea võimalus tippkonkurentsis purjetada. Liiga on klubidevaheline, mis tähendab, et seal on ka vanu ja tuntud tegijaid. Noortele on innustav näiteks koos vendade Tõnistetega jõudu katsuda.

Oma Eesti sarjad purjetame nagunii. Järgmisel aastal tahab Jaapan ikka Olümpiamängud ära teha, loodame et need siis toimuvad. Tallinnas on tulemas ORC

maailmameistrivõistlused, mis on ilmselt meie avamerepurjetamisele kõvaks hoovaks. Laupäeval oli Pärnu Jahtklubi hooaja lõpetamine ja seal pandi päris mitu tiimi kokku. Igal juhul hoogustab see avamerepurjetamise arengut, mis on meil nagunii juba päris hea. Ka Techno 293 klassi Euroopa meistrivõistlused ja Folkbootide Gold Cup tulevad Tallinnas. Ära märkimist tasub ka Tallinna Merepäevade ajal toimuv Tall Ships Race, mida me ise küll ei korralda, aga seotud sellega vähem või rohkem siiski oleme. Juhatuse liige Lauri Väinsalu on sellega nagunii seotud, natuke võibolla ka büroo saab sellest osa. See on suur ja võimas üritus, mida tehakse mitme sadama baasil. Kui järgmisel aastal läheb kõik jälle päris elu moodi, lehvib Tallinna lähel uhkeid purjesid.

Egon Elstein andis EJL 2020. aasta eelarve täitmisest ning 2021. aasta esialgest eelarvest ülevaate tegemiseks sõna EJL peasekretärile Ott Kallasele.

Saatsin eelmise nädala neljapäeval EJL liikmetele materjalid välja – lisaks Liidupäeva kutsele ka eelarve faili ja seletuskirjad eelarve täitmise osas septembri lõpu seisuga ning järgmise aasta eelarve esialgse plaani ka. Tavapäraselt peatun nendel punktidel, kus on midagi teisiti kui plaanitud või midagi uut.

Käesoleva aasta eelarve täitmisest tulude poolel nii palju, et kevadel kui koroonatuli, saime ka üsna alarmeerivad teateid toetajatelt, et nad sel aastal kahjuks toetada ei saa. Samal ajal avas riik õnneks spordialaliitudele riigiabi võimaluse, mida taotlesime ja toetati 100%-liselt. Taotlus oli täielikult põhjendatud ja saime riigiabi, mis on riigieelarve tulude poolel näidatud - üle 20 000 euro. EOK-st laekunud tuludes on uus rida ka koroonaga seotult Tokyo olümpiavarustuse konteineri äratoomine, mis oli algselt plaanis sel sügisel kui Olümpiamängud on läbi, aga mängu pole toimunud. Kõike läbi kaaludes otsustasime hoopis konteineri ära tuua juba kevadel, kui oli selge, et mängu ei toimu. Küsisime EOK-lt toetust ja EOK otsustas toetada konteineri mereveo osas. Sponsorluse osas võttis koroonatulemustest ära tulused, mille riik kompenseeris. Meresõbra tuludes on tulemas veel Alfons Hakansi toetus, seda praegu siin näha pole. Akadeemia osas on ka omavalitsuste toetus veel laekumas. Sponsorluse real jääb meil tulude osas null. Muude tulude all on ORC mõõdukirjade osas laekumine suurem kui oli plaanitud. Me väga hästi ei osanud tegelikult ka seda plaanida, kui palju ORC mõõdukirjasid tellitakse ja ostetakse ning kas ja millises mahus minnakse ORC-le üle. Numbrid näitavad, kui palju see rahaliselt suurem oli kui kevadel näidatud eelarves. Parapurjetamise osas on oluliselt väiksem tulude number, mis on seotud sellega, et Paralümpiakomitee on sel aastal parapurjetamise projekti osas, mille maht on aasta lõikes selline nagu on 2020. aasta eelarves näidatud, teinud päris mitmeid kulutusi otse erinevate arvete alusel. Siin on partneriks ka Kalevi Jahtklubi treeningute korraldamise osas.

2021. aasta tuludes riigi toetuste osas on EOK infotundidest teada, et riigi toetus peaks järgmisel aastal olema spordialaliitudele sama nagu ta 2020. aastaks oli. Numbrid on seega siin täpselt samad. Lõplikke numbreid ei tea, kuna praegu pole asi veel lõplikult selge, spordialaliite mõõdetakse erinevate kriteeriumide alusel. On ebaselge, kus me seal täpselt platseerume, aga mingit suurt muutust kukkumise mõistes ei tohiks olla. EOK osas on siin erinevad sihtotstarbelised toetused olümpiaettevalmistuseks - Ingrid Puusta, Karl-Martin Rammo ja sügisel lisati olümpiaettevalmistustoetuse peale ka vennad Roihud, küll ühe sportlase koha peale. Siis on siin toetused EOK otsuse järgi ka noorpurjetajatele - Härm, Õunap, Luur, Ristmets, Kuusik. Treenerite toetuse alla läksid vastavalt nende kõigi treenerid ka toetatavatena. Ülejäänud osas akadeemia puhul plaanime, et meie toetajad saavad järgmisel aastal õlga all hoida ja pigem on siin tava-aasta numbrid. Muude tulude osa on ka üsna sarnane 2020. aasta eelarvega.

Kulude poolel on ORC mõõdukirjade kulude osas veel mitte lõplik number, sest kvartali kaupa saadetakse ORC-st meile arveid. See number saab olema suurem.

Registritoimingute osas sama. Tavaliselt aasta lõpus teeb registripidaja kokkuvõtte ja siis toimub arveldamine temaga. Koondise all on kõik read veidi väiksemad kulutuste osas kui tava-aastal. Nii sportlaste isiklike toetuste puhul, kuna treeninglaagreid ja võistlustel osalemisi on olnud vähem, siis on ka kulusid tehtud vähem, kui ka klasside baastoetus on samamoodi väiksem. Kogunumber on ka märksa pisem kui ta plaanitud oli.

Akadeemia osas täpselt sama. Talvelaagrite kulu sai juba kevadel kolm korda vähendatud võrreldes tava-aastaga. Välisregattidel osalemine on siin ka puudu, sest nendes klassides tiitlivõistlustel osalemist ei olnud. Püsikulu võib öelda, et on plaanipärane eelarve täitmise osas.

2021 tegevuskulude osas ei oska praegu vähemalt suuri kõikumisi plaanida. Need tegevused, mida Egon üles luges ja mis on küll esialgsed, vajasisid ka numbreid enda kõrvale ja need on sarnased käesoleva aastaga. Koondise all on kulutuste osas koondise kriteeriumide täitmise alusel isiklikud toetused – Puusta, Rammo, Karpak ja Taveter. Lisaks saavutusspordi toetus, mis tuleb EOK-st ja Tallinna saavutusspordi toetus, mis tõenäoliselt tuleb ka järgmisel aastal. Seda veel taodelda ei ole saanud, aga see varsti tuleb. Talvelaagrite maht on akadeemia all kolm korda suurem kui sel aastal, sest me ikkagi plaanime, et tegevused toimuksid täismahus, nii nagu nad on meil ette nähtud.

Püsikulude osas muudatusi pole. Praegu see peaks vastama Egoni poolt punkthaaval räägitule.

Ott Kallas palus delegaatidel esitada oma küsimused.

Jaanis Prii – sa mainisid, et sponsorlus oli väiksem seoses COVID-iga. Kas ma saan aru, et see ongi umbes suurusjärg 25 000 eurot, mille võrra riigi toetus oli suurem ja sponsorlustulu oli väiksem?

Ott Kallas – jah, me tegelikult taotlesime samavõrra, mis sponsorluse vähenemine oli. Kulude poolel omakorda näitasime, et me tahame hoida töötasusid alles. Selline tabel sai esitatud ja see läks 100%-liselt läbi.

Egon Elstein esitas Liidupäevale EKL juhatuse poolse ettepaneku EKL 2021. aasta esialgne eelarve kinnitada.

Delegaadid tegid ettepaneku esialgset eelarvet mitte kinnitada ja võtta see teadmiseks.

Kalev Vapper - kui uus juhatuse on olemas ja hakkab tööle, on paigas piirjooned, millest lähtuda. Kui kusagilt õnnestub raha juurde tuua, on väga tore, aga me esialgu peame püsima nendes piirides ikka.

Jaanis Prii – kui eelarve teadmiseks võtame, arusaadavalt ei pea lahkuv juhatuse seda käsitlema kui umbusaldust. Aasta ei ole ka lõppenud ja 2021 eelarve saame kinnitada kevadel. Kas on mingeid asjaolusid või lepinguid, mis vajaksid volitust järgmise aasta eelarve osas, et oleks vaja midagi lukku lüüa?

Egon Elstein – minu teada ei ole. Sellist asja, et keegi küsiks eelarvet näha, et kas siin on pitsat all, sellist asja ei ole olnud küll. Asja mõte on, et kui homme või järgmisel nädalal tehakse mõni kulutus büroo poolt, pole see tehtud suvaliselt vaid on aktsepteeritud. Ma ei väida, et peaks just kasutama sõna kinnitamine. Traditsiooniliselt on küll esialgset eelarvet kaua aastaid kinnitatud. Ka sõna kinnitamine ei võta uuel juhatusel ära vabadust kuu aja pärast korrekture teha.

Ettepanek on siis, et esialgne eelarve on võetud teadmiseks, aga seda ei ole vaja hääletada.

Liidupäev aktsepteerib EKL 2021. aasta esialgset eelarvet.

3. Juhatuse kandidaatide esitlemine ja juhatuse valimine

Egon Elstein - täna lõppevad praeguse juhatuse volitused ja valida tuleb uus juhatuse. Lahkuv juhatuse ei pane lihtsalt enda selja taga ust kinni vaid on asjaga tegelenud ja tegelikult enam kui pool aastat olen vestelnud erinevate inimestega, et välja pakkuda uue juhatuse kandidaadid. EKL liikmete poolt on ka täna kandidaatide välja pakkumise õigus ja võimalus, aga oleme andnud ette midagi, kust edasi minna.

Kui klubides valitakse tavapäraselt kõigepealt kommodoor, seejärel asekommodoor ja siis teised juhatuse liikmed, siis EKL-is valitakse põhikirja järgi ja traditsioonide kohaselt juhatuse ja juhatuse oma hulgast valib juhatuse esimehe ehk presidendi. Seetõttu on mõistlik üritada leida kõigepealt persoon, kes on nõus kandideerima presidendiks ja siis ülejäänud kandidaadid temaga koostöös välja pakkuda. Tänapäevaks on see juhtunud ning Kalev Vapper on valmis vähemalt järgmised neli aastat EKL presidendi rolli täitma. Ta on pakkunud välja ka ülejäänud juhatuse liikmed: Tiit Pruuli, Marti Hääl, Mihkel Kosk, Sven Nuutmann, Toomas Tõniste ja Andres Valkna. EKL-i põhikirja järgi on meie juhatuse viie- kuni seitsmeliikmeline. Seitse kandidaati ongi praegu välja pakutud. Osa on neist täna ka siin.

Egon Elstein andis juhatuse liikme kandidaatidele sõna oma tegevusplaanide tutvustamiseks.

Kalev Vapper – mina lähtun põhimõttest, et elus on kõik asjad väga lihtsad. Nii nagu purjetamine on meeskonnatöö, on ka see, mis ees ootab, meeskonnatöö. Oluline on panna paika eesmärgid, vaadata üle nende saavutamiseks vajalikud vahendid, panna paika ajakava ja sellest johtuvalt hakata tegutsema. Loodame jätkata täna välja toodud head trendi, et tuleb uusi purjetajaid, tuleb uusi klubisid ja loodame, et tuleb ka tulemusi. Sport on selline asi, mida saab tulemuste järgi väga lihtsalt mõõta. Kui meil täna selles olümpiatsükli tulemusi polnud, tuleb nüüd võibolla ettevalmistav etapp. Loodame, et suudame muuta tänase „sõnniku“ homseteks tegudeks ja tulemusteks. Ma arvan, et me oleme heas trendis, sest purjetajate arv kasvab hoolimata sellest, kas EJL ja klubid tegutsevad või mitte. Me saame loomulikult anda kõvasti hoogu juurde sellele, et asjad paremaks läheksid.

Tiit Pruuli – mina, sõbrad, olen amatöör ja autsaider, nii et ma ei tea, kas tasub minu poolt hääletada. Amatöör tähendab tegelikult asjaarmastaja ja ma väga armastan seda asja. Olen Kalevi Jahtklubi liige ja Saaremaa Merispordi Seltsi auliige, aga olen autsaider selles mõttes, et ma ei ole ühtegi struktuuri siiani kuulunud. Olen aidanud kõrvalt kaasa nii palju, kui olen osanud. Muuhulgas üks mu viimaste aastate lemmikprojekte, millele Eesti Vabariigi juubelikomisjoni liikmena on saanud kaasa aidatud, on Meresõbra projekt. Oleme koos oma Käsmu naabrimehe Heiti Häälega vaadanud kadedalt, kuidas Marti Hääl teeb purjetamiskooli ja püüame nüüd Käsmu lähel umbes samasugust asja käima lükata. Bellinghauseni projekti on täna juba märgitud. Samalaadne asi, kui maailma epidemioloogiline olukord lubab, läheks järgmisel aastal uuesti käima. Kui aga Bellinghausen pööras rohkem tähelepanu populaarteaduslikule merendusloole, merede kaitsele ja mereohutusele, siis nüüd teeks seikluslikuma purjetamisprojekti Arktikasse, kui kõik õnnestub.

Marti Hää – kui Egon ja mõni teine siin üles seatud liige minu poole pöördus, siis alguses olin kiire ei ütlema enam-vähem nendel põhjustel, mida Tiit Pruuli juba kirjeldas. Asjaarmastajaid on palju, vaja oleks rohkem asjatundjaid. Siis mõtlesin aga järgi. Ma pole olümpiaklassides võidu purjetanud, küll aga mitteolümpiaklassides. Olen mere ääres sündinud ja kasvanud, tänagi elan mere ääres. Pole möödunud aastat, kui ma merel pole käinud. Mis mind pani nõustuma, oli tegelikult see, et mulle tundus, et eelkõige see viimase kolme aasta kogemus Haral nii väikesadama, jahtklubi kui laste purjetamiskooli arenduse käivitamisel võiks tulevikus aidata kaasa nii väljakutsete kui lahenduste mõttes neis kohtades üle Eesti, kus traditsiooniliselt ei ole purjetamisõpet või merekultuuri veel kohalikeni toodud. Seetõttu ütlesin jah ja heameelega oma panuse annan. Olen hetkel küll ühe teise olümpiaalaliidu president, aga seda kuni selle olümpiatsükli lõpuni. Siis jaksan jälle panustada ühiskonda.

Egon Elstein – Mihkel Kosk täna siin pole, kuna ta puutus laupäeval kokku koroonapositiivsega, oli kontaktne ja läks analüüse tegema. Mihkel on minu klubikaaslane Pärnu Jahtklubist ja võin teda ka iseloomustada pisut. Ta oli juba ammu aega tagasi Pärnu Jahtklubi juhatuse liige, on töötanud seal treenerina, tegelenud jääpurjetamisega tublisti ja olnud Eesti Jääpurjetamisliidu president. Kalev on Mihkliga asju arutanud ja Mihkel tegelekski edaspidi võistlusametnike teemaga, mitteolümpiaaladega ja jääpurjetamisega.

Sven Nuutmann on teile tuttav ja teda täna Mihkliga sarnasel põhjusel siin pole. Sven on avamerepurjetaja, Jahtklubi Dago juhatuse liige, kes on andnud klubi arengusse viimase paari aasta jooksul väga tubli panuse just aluste ostmisega ja Dago regati käivitajana. Tema valdkonnaks saab olema avamerepurjetamine.

Toomas Tõniste – minul on kõige pikem EJL juhatuse liikmeks olemise kogemus, üle 20 aasta. Olen olnud ka alaliidu president. Selles mõttes ma tean kõiki neid teemasid üsna sügavuti: igasuguseid suuri ideid, mis on tulnud, mis ei ole töötanud ning palju väiksemaid mõtteid, muresid, tegusid - sponsorite toomised, turundusnimiste

palkamised, mis tihti on liiva jooksnud ja nii edasi. See on üks pool. Teine pool on see, et mul on endal pikaajaline tippsportlase kogemus. Ka praegu vennaga oma tiimiga sõidame Melges 24 klassis, küll amatööri tasemel. Käimas on ka suur Star Sailors League projekt – jalgpalli maailmameistrivõistluste sarnased suured purjetamise maailmameistrivõistlused 2022. aasta kevadel. Seal osaleb ka Eestis koondis, kus minagi täna olen ja selleks tuleb juba üsna profitasemel valmistuda nii maal kui merel.

Egon Elstein – seitsmendaks kandidaadiks on Eesti Purjelaualiidu poolt esitatud Andres Valkna, keda täna siin ei ole.

Kalev Vapper - kohtusin ja rääkisin Andres Valknaga. Andres on ise purjelauaga purjetanud ja tema tütar kuulub Eesti paremikku. Ta on geeniteadlane - doktor, kes on presidendiga koos Tartu Ülikoolis õppinud. Eesti Purjelaualiit pani tema kandidatuuri välja. Arvan, et purjelaud on oluline ja üha arenev osa Eesti purjetamisest. Temast on kindlasti juhatuses kasu.

Tahaksin ühe täpsustuse veel teha. Siin on küll seitse nime, aga tegelikult oli meil juttu ka sellise toreda naisterahvaga nagu Tuuli Org, kes oli samuti nõus panustama. Nagu näha on meil väga maskuliinne seltskond, kus pole arvestatud õrnema sugupoolega või siis tugevama poolega – oleneb kummalt poolt vaadata, kuna tänapäeval tundub vahel, et naised on tugevam pool kui mehed. Juhatuse aga saab olla kõige rohkem seitsmeliikmeline. Kui saame juhatuse kevadisel Liidupäeval suuremaks, siis koopteerime loodetavasti Tuuli ka juhatusse. Tema oli igal juhul nõus kaasas olema ja panustama selleks, et laste purjetamise ja Optimisti teemad oleksid meil olulised ja saaks neid lahendada selles vallas ka.

Egon Elstein – EKL liikmete poolt on nüüd veel võimalik pakkuda kandidaate.

Priit Rüütel – kas me Tuuli saame lisada?

Kalev Vapper – praegusel hetkel ei saa. Rääkisin Tuuliga ja ta on meiega nõus alati liituma, aga tal pole ambitsiooni olla praegu tingimata juhatuse liige. Kui tal oleks ambitsioon olnud, siis ma oleksin asunud järgmise kandidaadiga sel teemal rääkima. Täna on meil praeguse seisuga ikkagi seitse juhatuse liikme kandidaati.

Egon Elstein – lisada saab kandidaate küll veel mitu, aga valituks saavad ainult seitse.

Jaanis Prii – mis on need takistused, et me ei saa põhikirja muuta praegu?

Egon Elstein – see punkt ei olnud päevakorras kaks nädalat tagasi. Põhikiri näeb ette, et teemad tuleb saata välja kaks nädalat ette. Ettepanek tuli aga alles eile.

Egon Elstein andis delegaatidele sõna juhatuse liikme kandidaatide, küsimuste või kommentaaride esitamiseks.

Ettepanekuid täiendavate juhatuse liikme kandidaatide osas, küsimusi ega kommentaare ei olnud.

Egon Elstein – kui rohkem kandidaate ei esitata, teen ettepaneku valida kogu nimekirja korraga. Kui oleks kandidaate rohkem, peaksime hääletama igaühe eraldi läbi ja pingerea alusel tuleks valida seitse esimest juhatuse liikmeteks. Kuna aga kandidaate on täpselt seitse ja kohti on seitse, siis ettepanek on hääletada nimekirja alusel. Registreerimisel jagati välja hääletuslehed, kuhu palun delegaatidel kandidaatide nimed kirjutada. Siis jääb meil kirjalik märk järgi ning kes soovib, saab ka vastu või erapooletu olla.

Hääletamine:

Kalev Vapper – 26 poolthäält

Tiit Pruuli – 26 poolthäält

Marti Hääl – 26 poolthäält

Mihkel Kosk – 25 poolthäält

Sven Nuutmann – 25 poolthäält
Toomas Tõniste – 26 poolthäält
Andres Valkna – 26 poolthäält

Otsus: EJL juhatuse liikmeteks aastateks 2020-2024 on valitud Kalev Vapper, Tiit Pruuli, Marti Hääl, Mihkel Kosk, Sven Nuutmann, Toomas Tõniste ja Andres Valkna.

Kalev Vapper – mul on uue juhatuse esindajana suur rõõm tänada kõiki usalduse eest ning loomulikult tänada ka tegevuse lõpetanud juhatust ja härra presidenti, kes on minu arvates väga hästi hakkama saanud. Kogu selle aja jooksul kui ta on president olnud, olen Egonit alati näinud väga positiivse, rõõmsa ja tegusana ning mulle tundub, et Eesti purjetamine on Egoni ja tema juhitud juhatuse käe läbi muutunud oluliselt paremaks. Nagu ma Eesti Purjetamise Kongressil kunagi ütlesin, et purjetame Eesti paremaks. Ma arvan, et see on ka juhtunud ja loodan, et see suund jätkub. Ja ega Egon kuhugi ju ei kao. Ta läheb oma Strandi tagasi – küll me ta sealt kätte saame, kui jälle vaja on ning on tarvis nõu küsida ja abi saada. Suur tänu kõikidele juhatuse liikmetele, kes täna lõpetasid. Rõõm on teid ikka purjetamise juures edasi näha. Ma loodan, et ei kao keegi teist kuhugi ära. Need, kes jätkavad – Toomase 20 aastat tundub muidugi kolossaalse pagasina. Eelmisest juhatusest on meil ka Sven Nuutmann, kes jätkab ja seega meil kandub see teadmine ka edasi, mis olemasoleva ja lõpetava juhatuse poolt tehtud sai. Ma loodan väga, et me värsket jõuga ja meile tulnud värskete liikmete panusega ajame end nii harali kui vähegi saame. Nagu prantsuse kirjanik Francois Mauriac on kunagi kirjutanud ühes raamatus, et kui laev on merele läinud, siis ta on sama hästi kui juba järgmises sadamas kohal, sest ta teab ju, kuhu ta läheb – kurss on maha pandud. Meil on umbes sama lugu. Suur tänu usalduse eest ja ega siin muu ei aita, kui hakkame pingutama.

Egon Elstein tänas kõiki osavõtjaid ja luges Liidupäeva lõppenuks.

Liidupäev lõppes kell 18:05

Protokollis: Riina Ramst

Egon Elstein
Eesti Jahtklubide Liidu president